

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Κολομβανὸς Ἡγούμενος τοῦ Λουξέϊν

† 23η Νοεμβρίου 615

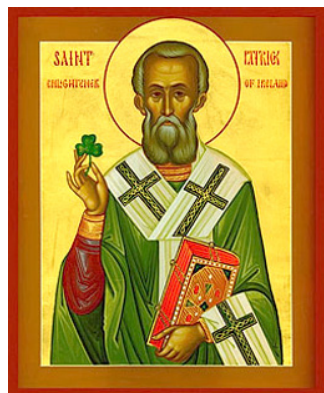
Ὁ Ὅσιος Κολομβανός.

Ὁ διακαῆς πόθος του γιὰ τὸν Θεό, συνδυασμένος μὲ ἓνα φλογερὸ χαρακτήρα, τοὺς ἔκανε ἱκανοὺς μὲν γιὰ ἀσυνήθιστα ἀσκητικὰ κατορθώματα, προσεῖλκυσε ὅμως ἔτι περισσότερο ἐπ’ αὐτῶν τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δύναμι νὰ πραγματοποιοῦν πλεῖστα θαύματα.

Οἱ γενναῖοι αὐτοὶ Μοναχοὶ ἀπετέλεσαν τὴν καρδιά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἰρλανδίας καὶ συνέβαλαν τὰ μέγιστα στὴν

Τὸν ἐκχριστιανισμό τῆς Ἰρλανδίας ἀπὸ τὸν Ἅγιο Πατρίκιο († Μνήμη: 17η Μαρτίου), κατὰ τὸν 5^ο αἰ., ἀκολούθησε πλούσια ἄνθις τῆς ἀγιότητος.

Οἱ Μοναχοὶ συνέρρεαν κατὰ χιλιάδες, γιὰ νὰ προσφερθοῦν ἐθελουσίως στὸ μαρτύριο τῆς συνειδήσεως διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ ἐδημιουργήθησαν μεγάλες Κοινότητες, παρόμοιες μὲ τὶς μεγάλες Μοναστικές Κοινότητες τῆς Αἰγύπτου, τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης.

Ὁ Ἅγιος Πατρίκιος.

Ο Άγιος Φίννιαν.

διάδοσι καὶ ἐμβάθυσσι τοῦ Χριστιανισμοῦ σὲ ὁλόκληρη τὴν Δύσι κατὰ τὴν περίοδο ἐκείνη.

* * *

Μεταξὺ αὐτῶν, μία ἐξαιρετικὴ μορφή ἦταν τοῦ Ὁσίου Κολουμανοῦ, τοῦ ἀκαμάτου ζηλωτοῦ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Γεννημένος περὶ τὸ 540 στὴν ἐπαρχία Λέινστερ τῆς νοτιοανατολικῆς Ἴρλανδίας, ὁ Κολουμανὸς ἐπέδειξε μεγάλες ἱκανότητες στὶς θύραθεν ἐπιστῆμες, οἱ ὁποῖες ἔχαιραν μεγάλης ὑπολήψεως μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν Ἴρλανδῶν.

Βασανιζόμενος ὁμως ἀπὸ τὴν φλόγα τῶν σαρκικῶν πειρασμῶν καὶ ἀναλογιζόμενος τὴν ματαιότητα τῶν ἐγκοσμίων, ἐτέθη ὑπὸ τὴν καθοδήγησι ἐνὸς ἀγίου Γέροντος, τοῦ Σίνελλ, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Φίννιαν († Μνήμη: 12η Δεκεμβρίου, † 549), ὁ ὁποῖος τὸν εἰσήγαγε στὴν μελέτη τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ στὴν ἀσκητικὴ πολιτεία.

Ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Φίννιαν. Ἴρλανδία.

Ἐγινε κατόπιν Μοναχὸς στὴν περίφημη Μονὴ τοῦ Μπάνγκορ, ἡ ὁποία ἀριθμοῦσε περίπου τριακόσιους Μοναχοὺς, καὶ ὠλοκλήρωσε τὴν μοναχικὴ του ἀγωγή ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Ἁγίου Κόμγκαλ († Μνήμη: 10η Μαΐου).

* * *

Ἡ Μονὴ τοῦ Μπάνγκορ. Ἴρλανδία.

Περὶ τὸ 590, ὁ Κολουμανὸς αἰσθάνθηκε, ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι συνασκητές του τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, μία ιδιαίτερη κλήσι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα καὶ τοὺς οἰκεῖους του,

γὰ νὰ ὑποβληθῇ ἐθελουσίως στὴν ξενιτεία καὶ νὰ ἐργασθῇ γὰ τὴν διάδοσι τοῦ Εὐαγγελίου σὲ ξένους λαοὺς.

Πῆρε τὸ πλοῖο γὰ τὴν Γαλατία μὲ δώδεκα Μαθητές, κατὰ μίμησιν τοῦ Κυρίου μας, καὶ μὲ τὴν καθοδήγησι τῆς θείας Προνοίας ἄρχισε νὰ κηρύττει τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὴν Ὁδὸ τῆς Μετανοίας.

Ο Άγιος Κόμγκαλ.

Στὴν περιοδεύουσα αὐτὴ Ἀδελφότητα «ὄλα ἦσαν κοινὰ σὲ ὅλους· τόσο ἰσχυρὰ ἦσαν σὲ αὐτοὺς ἢ δύναμις τῆς ὑπομονῆς, ἢ πραότης καὶ ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης, ὥστε ἦταν ἀδύνατον νὰ ἀμφιβάλλη κανεὶς, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, μὲ ὅλη τὴν πραότητά Του, κατοικοῦσε ἀνάμεσά τους... Τόση ἄφθονη ἦταν ἡ Χάρις, ἢ ὁποία πλημμύριζε τὸν Ὅσιο, ὥστε ἦταν ἀρκετὸ νὰ φιλοξενηθῆ ἔστω καὶ γιὰ ἐλάχιστο χρόνο στὸν οἶκο κάποιου ἀνθρώπου, γιὰ νὰ προσελκύση κάθε ψυχὴ στὴν λατρεία τοῦ Θεοῦ».

Ἡ φήμη τοῦ ἐφθασε καὶ στὸν Βασιλέα τῆς Βουργουνδίας, Γκοντράν, ὁ ὁποῖος ἐκάλεσε αὐτὸν στὰ Βόσγια καὶ τοῦ προσέφερε μίαν ἔρημη περιοχὴ, ὅπου ἰδρύθηκε ἡ Μονὴ τοῦ Ἄννεγραι.

Οἱ ἀρετὲς τοῦ Κολομβανοῦ προσείλκυσαν σύντομα πλησίον τοῦ πληθὸς μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἐργασθῶν καὶ αὐτοὶ γιὰ τὴν σωτηρία τους διὰ τῶν ἀσκητικῶν παλαισμάτων. Ἀναγκάστηκε σύντομα νὰ ἰδρῦση ἐκεῖ πλησίον ἓνα δεῦτερο Μοναστήρι, τὴν Μονὴ τοῦ Λουξεῖγ, καὶ ἀργότερα ἓνα τρίτο, τὴν Μονὴ τῶν Κρηνῶν.

* * *

Ἡ Μονὴ τοῦ Λουζέιγ.
Γαλλία.

Ἐγκατεστημένος στὸ Λουζέιγ, ὁ Ὅσιος ἐπέβλεπε τὶς τρεῖς Ἀδελφότητες του, οἱ ὁποῖες ἀριθμοῦσαν πολλές ἑκατοντάδες Μοναχοῦς, στηριζόμενος στὴν διακονία ἐνὸς Ἐπιτρόπου σὲ κάθε Μονή, ἐπιφορτισμένου μὲ τὴν τήρησι τοῦ Κανόνος, τὸν ὁποῖο εἶχε συντάξει ὁ ἴδιος ὁ Ὅσιος.

Διὰ τῆς προσευχῆς του ὁμως, ὁ Κολόμβανος παρέμεινε ὁ πατέρας τοῦ κάθε Μοναχοῦ καὶ ὁ μεσίτης του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **Ὅπως** στὶς Λαῦρες τῆς Ἀνατολῆς, ἡ ὀργάνωσις τοῦ Μοναστηρίου ἦταν εὐέλικτη καὶ σύμφωνη πρὸς τὸν χαρισματικὸ χαρακτήρα τῆς πνευματικῆς πατρότητος. **Μεγάλη** ἔμφασις ἐδίδετο στὴν σωματικὴ ἄσκησι, τὶς αὐστηρὲς νηστείες, τὶς μαστιγώσεις καὶ τὴν παραμονὴ σὲ παγωμένο νερό, γιὰ τὴν καθυπόταξι τῆς φλογερῆς ιδιοσυγκρασίας τῶν Μοναχῶν.

Τὸ Μοναστήρι, ὡστόσο, δὲν ἦταν μόνον ἕνας τόπος βιαίων ἀγώνων ἐναντίον τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ μία προτύπωσις τοῦ Οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰσάγγελοι Μοναχοὶ τελοῦσαν ἐκεῖ μία ἀσίγητος δοξολογία (*laus perennis*) πρὸς τὸν Κύριον τῆς Δόξης.

Ὁ Κολομβανὸς εἶχε ὀργανώσει τὸν βίον τῶν τριῶν Ἀδελφοτήτων του μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε οἱ Μοναχοὶ νὰ τελοῦν νυχθημερὸν μία συνεχῆ λατρεία, ἐναλλασσομένοι κατὰ ὁμάδες. **Με** τὸν τρόπο αὐτό, ἐφάρμοσαν κατὰ λέξι τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου: «Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α΄ Θεσ. ε΄ 17).

* * *

Μετὰ ἀπὸ εἴκοσι χρόνια ὁμως, ὁ Κολομβανὸς ἐπέσυρε στὸ πρόσωπό του τὸ ἀσίγαστο μῖσος τῆς μάμης τοῦ Βασιλέως Θεοδωρίχου Β΄ τῆς Βουργουνδίας (595-613), ὀνόματι Βρουγχιλίδης,

Περιοχὲς τῆς Γαλλίας, στὶς ὁποῖες εὐρισκόταν οἱ Μονεὶς Ἀννεγραι (ἀριστερὰ) καὶ Κρηγῶν (δεξιὰ).

Ἡ Μονὴ τοῦ Μπόμπιο.
Ἰταλία.

ἐπειδὴ κατεδίκαζε σθεναρὰ τὶς ἠθικὲς παρεκτροπὲς τοῦ νεαροῦ Ἡγεμόνος.

Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τοῦ Λουξεῖγ μαζί με τοὺς Ἴρλανδοὺς Μαθητὲς του. Ὡδηγήθηκε στὴν Νάντη γιὰ νὰ πάρῃ τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὴν Ἴρλανδία, ἀλλὰ διὰ θεϊκῆς ἐπεμβάσεως τὸ πλοῖο, στὸ ὁποῖο ἐπιβιβάσθηκε, παρασύρθηκε πίσω στὶς ἄκτες τῆς Γαλλίας.

Ὁ ὁσιος Μοναχὸς Κολομβανὸς ἄρχισε ἐκ νέου τὴν ἀποστολική του πορεία διὰ μέσου τῆς Νευστρίας καὶ Αὐστρασίας καὶ ἐσημάδευσε μετὰ τὴν ἐπιρροή του πλῆθος Μοναχικῶν Ἰδρυμάτων.

Ἦρε ἐν συνεχείᾳ τὸν δρόμο γιὰ τὴν Ρώμη μέσῳ Γερμανίας καὶ ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο στοὺς βαρβάρους λαοὺς, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν τὶς ὄχθες τῆς λίμνης Κωνσταντίας.

Ἀπὸ τὸ Μπρέγκενζ, τόπο διαμονῆς του, δὲν ἔπαυσε νὰ διδάσκῃ διὰ ἐπιστολῶν τοὺς Μαθητὲς του στὸ Λουξεῖγ καὶ ἀλλοῦ.

* * *

Τὸ 612, τὸ Βασίλειο τῆς Βουργουνδίας προσάρτησε προσωρινὰ τὴν Αὐστρασία καὶ ὁ Ὅσιος, διωκόμενος πάλι ἀπὸ τὴν ἐχθρα τοῦ Θεοδωρίχου Β', ἀναγκάσθηκε νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου τὴν περιπλάνησί του πρὸς τὴν Ἰταλία, ὅπου ἐγκαταστάθηκε στὴν Μονὴ τοῦ Μπόμπιο, στὰ Ἀπέννινα.

Ἡ ἱερὰ Λάρνακα τοῦ
Ὁσίου Κολομβανοῦ.
Μονὴ Μπόμπιο.

Ἐκεῖ διέπρεψε στοὺς ἀγῶνες του κατὰ τοῦ Ἀρειανισμοῦ μέχρι τῆς μακαρίας ἐκδημίας του, τὸ 615.

Ἄν καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ὅσιος ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὶς χῶρες τῶν Φράγκων, οἱ ἄμεσοι Μαθητὲς του ἵδρυσαν ἐκεῖ περίπου ἑκατὸ Μοναστήρια, διὰ τῶν ὁποίων διαδόθηκε ἡ Ἴρλανδικὴ Μοναχικὴ Παράδοσις στοὺς λαοὺς τῶν φραγκικῶν χωρῶν.

+

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν!